

A Szent Korona maga a szabadság

2024 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Gellért-hegyi zsarnokságszobornak végre mennie kell.

Az elmúlt hetekben a Gellért-hegyet uraló úgynevezett Szabadság-szobor körül kirobbant vita nem a lényegr?l szól. Nem az a kérdés ugyanis, hogy kerüljön-e kereszt a szoborra, hanem az, hogy miért uralja még mindig a

Gellért-hegyet. Története, ideológiai üzenete miatt ugyanis sokkal inkább kellene zsarnokságszobornak nevezni – miként a pesti Szabadság téren is az idegen elnyomás olyan jelképei terpeszkednek, mint a vörös csillagos szovjet obeliszk (amit el?bb-utóbb udvarias diplomáciai kezdeményezéssel egy szovjet h?si temet?be kell áthelyezni, hiszen 2003-ban a mélygarázs építése során az addig ott nyugvó szovjet katonák földi maradványait exhumálták és katonai tiszteletadás mellett az Új köztemet? szovjet h?si parcellájába temették) vagy az ormótlan rácsokkal körbevett amerikai nagykövetség.

A Gellért-hegyi zsarnokságszobor persze önmagában kétségtelenül esztétikus m?, valódi nagy mester, Kisfaludi Strobl Zsigmond alkotása, akinek olyan remekm?vei állnak ma is országszerte, mint az 1930-ban a budapesti Horthy Miklós körtéren (ma Móricz Zsigmond körtér) felavatott Szent Imre-szobor, a nyíregyházi megyeháza mellett látható H?sök emlékm?ve vagy az egri Végvári vitézek szoborcsoport.

Az esztétikai érték azonban nem lehet az elmozdíthatatlanság indoka. Kisfaludi Strobl Zsigmond formailag remekbeszabott Lenin-szobrokat is készített Kecskemétre és Szombathelyre, ezek mégis elt?ntek a felemás rendszerváltozás id?szakában – helyesen, hiszen üzenetük maga volt a rettenet.

Másfel?l a kommunista diktatúra 1945 után csodálatos m?alkotások sokaságát dózerolta el, elég csak Prohászka Ottokár vagy gróf Tisza István nagyszer? szobraira gondolni; el?bbit, Fülöp Elemér alkotását csak 1984-ben állíthatták fel újra Székesfehérváron a nagy püspök emléktemploma mellett, utóbbi, Zala György remekm?ve mindössze tíz évvel ezel?tt került vissza a helyére, míg a hazaáruló Károlyi Mihály Varga Imre által – esztétikailag egyébként ugyancsak hibátlanul – megformált szobra 2012-ben végre elt?nt az Országház mell?l.

Az esztétikai kiválóság tehát nem menlevél, nem ok arra, hogy egy gondolatiságában borzalmas m?alkotás, jelen esetben a zsarnokságszobor a maga üzenetét hirdesse közterületeinken. Az is hamis érv, hogy a Gellért-hegyi szoborhoz hozzányúlni megosztó cselekedet, ugyanis maga a szobor megosztó a felállítása, 1947 óta.

Ahogy cinikusan megosztó cselekedet volt egyébiránt Budapesten szobrot állítani a jellemtelen SZDSZ-es pártkatonának, Göncz Árpádnak, akir?l még városrészt is elneveztek a szemlátomást menthetetlenül vörös budapesti XIII. kerületben. Álságos tehát megosztásról hablatyolni ott, ahol évtizedek óta eleve megosztottság van; annak csak akkor lesz vége, ha a keresztény Magyarország gy?lölköd? ellenségei végre kiszorulnak a közélet minden ?rhelyér?l.

Egészséges és szilárd önazonosság, nem utolsósorban önbecsülés kérdése, hogy félrenézegetve megelégszünk-e a félmegoldásokkal, vagy komolyan vesszük önmagunkat, történelmünket, és megtisztítjuk közterületeinket az alávetettség jelképeit?l, kezdve a máig gyalázatos gazemberek nevét visel? közterületek és intézmények méltóságának helyreállításától a szörny?ségeket megdics?ít? jelképekig.

Márpedig a Gellért-hegyi zsarnokságszobor Budapest és Magyarország leveretésének, szovjet megszállásának és bolsevizálásának jelképe.

Nem véletlenül nevezték a magyarországi bolsevista diktatúra kiépítését irányító Vorosilov marsall utasítására eredetileg több kisebb szoborral, többek között egy négy méter magas, géppisztolyos szovjet katonával együtt felállított alkotást – jellemz? kommunista történelemhamisítással – felszabadulási emlékm?nek, aminek talapzatán „a felszabadító szovjet h?sök emlékére a hálás magyar nép” felirat éktelenkedett.

1956-ban a felkel? szabadságharcosok egy csoportja elindult a Gellért-hegyre, hogy ledöntse a gyalázat emlékm?vét, de az egyébként meggy?z?déses kommunista Marián István páncélos alezredes, a Forradalmi Honvédelmi Bizottmány tagja lebeszélte ?ket tervük végrehajtásáról. A zsarnokságszobor tehát maradt, és bár legalább a szovjet katona 1992-ben a nagytétényi szoborparkba került, az eredeti szöveg helyén pedig ma már az olvasható:

„mindazok emlékére, akik életüket áldozták Magyarország függetlenségéért, szabadságáért és boldogulásáért”,

a talapzatával együtt negyven méter magas szobor ugyanúgy uralja a Gellért-hegyet, mint korábban.

1991. március 15-én az akkori parlamenten kívüli nemzeti radikális ellenzéki szervezeteket tömörít? Magyarok Nemzeti Szövetsége által rendezett tüntetés résztvev?i az egykori legendás Jurta Színházat jórészt saját pénzéb?l felépíttet?, ellentmondásos színirendez?-pártvezér Romhányi László vezetésével megindultak a Gellért-hegyre, hogy felhívják a figyelmet a megszállás szobra helyett egy új emlékm? megalkotásának szükségességére, ám a

kísérletet öreg kommunisták él?lánca megakadályozta. Ezen a korabeli liberális propaganda sokáig gúnyolódott, az akkor még alig lélegz? keresztény magyar sajtó jobbára zavartan hallgatott – pedig a tragikomédiába fulladt próbálkozás a kisiklatott, ellopott rendszerváltás szomorú jelképe volt.

A vitának mindezek miatt nem arról kellene folynia, hogy kerüljön-e kereszt a zsarnokságszobor talapzatára vagy sem. A jó kérdés az, hogy mikor kerül – talapzat nélkül persze – a nagytétényi szoborparkba, és f?leg, hogy mi kerüljön a helyére. Az els? kérdésre a döntéshozóknak kell megadniuk a választ, a másodikra szerény javaslatot teszünk. Ajánlatunk pedig az, hogy az eltávolítandó zsarnokságszobor helyére, legalább olyan látképileg meghatározó méretben, a Szent Korona szoborba öntött mása kerüljön.

Indoklás: az 1854-ben emelt Gellért-hegyi Citadella részben a magyar f?város esetleges katonai védelmére, részben viszont a rebellisnek tartott budai és pesti lakosság fegyveres sakkban tartására, afféle er?demonstrációként épült. Ilyképp önmagában az elnyomás fenyeget? jelképe volt, és az 1894. évi XX. törvénycikk rendelkezett is arról, hogy az akkor már egységes Budapest székesf?városnak le kell bontania. Ez végül nem történt meg, de a f?városiak több helyen megbontották a falát, amelyet a most folyó munkálatok még szell?sebbé, még inkább átjárhatóvá tesznek, miközben létrejön a magyar szabadságküzdelmek emlékhelye. Megjegyzend?, hogy a Citadella ennek ellenére Budapest 1944–45-ös szovjet ostroma idején hadászati célokat is szolgált a magyar f?város védelmében, és ez mintegy felülírta az er?dítmény korábbi eszmeiségét.

A Gellért-hegy legmagasabb pontja tehát valóban ezer szállal köt?dik a magyar szabadságküzdelmekhez, és ezért a Szent Korona m?vészi megjelenítése a legméltóbb mindennek kinyilvánítására.

A magyar nemzet ?sid?kb?l ered? szakrális beavatási ékszere ugyanis az elmúlt több mint ezer esztend?ben a mindenkori magyar közjogi hatalom legf?bb forrása, örök államf?, államiságunk jelképe, megannyi szabadságküzdelmünk utáni újjászervez?désünk biztosítéka, a ránk zúdult zsarnokságok szétporlasztója, szabadságunk újrateremt?je. A Szent Korona maga a keresztény Magyarország, amelynek védelmezése, építése mindenkori legfontosabb kötelességünk.

Ágoston Balázs - www.magyarnemzet.hu

Ajánló